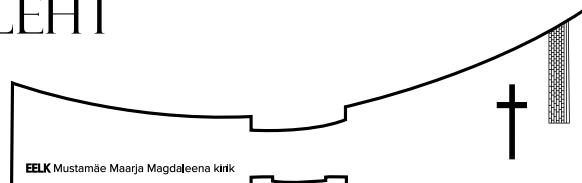

EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR 1 (39)
JAANUAR 2022

EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kirik

SULETUD JA AVATUD UKSED

Tekst Auli Tohv, foto Ülle Reimann

Tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli just maailma tulemas/ Ta on maailmas ja maailm on tekkinud Tema läbi, ja ometi maailm ei tundnud Teda ära. Jh 1: 9-10.

Ühel õhtul aasta lõpupoole tundsin end kehvasti ja ka ilm hakkas käest ära minema, otsustasin aga siiski välja minna. Mind oli kutsutud väiksele peole, millele eelnes kontsert vanalinna suurtükitornis, kus varem töötasin. Kuna kahtlesin ja viivitasin, siis jõudsin kohale kolmveerandtunnise hilinemisega ja altuks oli juba suletud, kedagi rohkem ei oodatud. Ma ei lootnudki enam sisse pääseda ning otsustasin, et lepin jalutuskäigu ja värskes õhu hingamisega. Minuga samal ajal saabusid aga ukse juurde hoogsal sammul kaks turisti. Vaatasin neid üsna üllatunult, sest kolmveerandtundi hiljem jõuda – andke andeks! Küsisin, kas nad tõesti soovivad sisse minna, kuna kontsert võib hakata juba lõppema. Nemad jäid enda juurde kindlaks ja nii me siis otsustasime minna teisele poole naabertorni, et seal õnne katsuda. Minu lootus rajanes sellel, et kuna pidu pidi järgnema teises tornis, siis võis seal ka inimesi leiduda. Tee peale jäi meil aga kõrvaltorni köögiuks, millele igaks juhuks koputasin, kuna seal võidi ju võileibu valmistada. Nii oligi. Ukse avas rõõmsameelne muuseumitöötaja, kellelt küsisin, kas sealt pääseb kaitsekäigu kaudu kõrvaltorni kontserdile. Naine vastas eitavalt, kuid palus meil sõbralikult, aga konkreetset kohale jääda: „Oodake üks moment!” Tahtsin taas lahkuda, et mis me ajame asja keeruliseks, kuid mõne hetke pärast väljus uksest teine naine, käes võtmekimp – see oli suurtükitorni töötaja, kes meid sinna ka sisse laskis. Jõudsime ilusti kontserdi teise poole, väliskülalised jäid väga rahule. Muljetasid veel neid päeval sinna kutsunud klienditeenindajale, kuidas nad „salaukse” kaudu sisse pääsesid.

Mulle jäi aga kripeldama, et suurtükitorni tungimine meenutas mõnd filmisüžeed või muinasjuttu – millist aga, seda ma ei suutnud välja mõelda. Alles paari päeva

pärast sain aru, et see oli ju Petlemma naiste lugu, mida me kolmekesi Elina ja Imbiga jõulumuusikalises etendasime. Elina kui esimene – tõre – naine (suurtükitornis siis minu esituses välisukse juures). Seejärel sõbralik linnanaine, kes imetleb küll noorpaari, aga tegelikult sulgeb ikkagi ukse nende ees (mu töökaaslane naabertorni köögiuksel). Ja siis kolmas, kes realselt aitab inimesi – juhatab nad lauta/kontserdile...

Mida ma selle looga tahan öelda? Ilmselt mitte midagi muud kui seda, et igapäevaimed on olemas alati – meile meelde tuletamiseks, et meie radu sätitakse kõrgemalt poolt. Meil tuleb vaid pidada meeles, et enamasti on teistes inimestes pääsemine. Mine ja küsi vaid, koputa uksele. Ja mure või häda osutuvad vahel parimaks teejuhiks. Kui ikka tuhud tulevad, siis sünnitad kus juhtub ja loodad inimestele, kes sind aitavad. Ja kui justkui kuskilt juhatust ega abi

enam ei paista, siis aitab meid Jumal, kes avaldab end omakorda inimeste kaudu, keda meie teele saadab. Soovin meile kõigile imedesse uskumist sel aastal ja eelkõige imede tähelepanemist! Kui me ei oska märgata või ei näe hädasolijat, siis võime olulisest kohtumisest ilma jääda. Või võime arvata, et me koda pole ehk küllalt korras (me meel küllalt „valmis”), et seal Jumalaemale peatumiseks paika pakkuda. Aga me ei saagi ju kunagi päris valmis... Oluline on, et oleme valmis Jeesust vastu võtma, pakkuma talle paika me südames – märkama ja tähele panema ligimest, sest temas me ju kohtumegi Kristusega.

Me kirikuõpetaja tütar Estreia küsis minult mõlema muusikali etenduse järel tõsiselt, kas mul on piinlik. Et ma Maarja ja Joosepi ukse taha jätsin. Mul oli. Iga kord. Loodan, et mulle antakse uus võimalus.

Ta tuli omade keskele, ent omad ei võtnud Teda vastu. Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis Ta meelevalla saada Jumala lasteks, kõigile, kes usuvad tema nimesse. Jh 1: 11-12.

Issand lasku oma pale paista sinu peale ja olgu sulle armuline. 4Ms :25

VALGUS VALGUSES

Ülle Reimann

18. ja 19. detsembril jõudis vaatajate ette jõulumuusikal "Valgus valguses". Uuris autoritelt, kuidas lood sündisid ning mis tunded on pärast esietendust.

Küsisin **Maarja Vardjalt**, mis inspireeris teda kirjutama just seda muusikat ja neid lugusid.

„Kui jõulumuusikali tegemise idee sai õhku visatud, ega siis polnudki ju muud, kui see ingliitiivasuleke lihtsalt kinni püüda. Ja nii ma siis käisin ringi, muusikalimõtted kuklas tiksumas. Kuna eelmise aasta varakevadel polnud libreto veel sündinud, siis ei olnudki muud pääsu, kui pidin ise oma peas mõtteid heietama – mis mind nende paljude jõulude ajal ikka ja jälle puudutanud on. Ikka üpris keeruline on kogu seda lugu ehedalt ette kujutada. Kui nüüd natuke utreerida ja asjale veidi lapsemeelselt läheneda, siis mõelge, ingel tuleb ja kuulutab, et neiu saab lapse, kes ei ole tavaline laps, vaid Jumala Poeg. Neiu ei lähe endast välja ja jääb uskuma, laulab veel kiituslaulugi. Mees näeb und... ja jääb ka kogu seda lugu uskuma. Hiljem, kui karjused on väljal, tuleb jälle ingel, inglikoor kaasas ja ütleb, et täna on Päästja sündinud, koor laulab, karjased jäävad uskuma ja lähevadki vastsündinud lapsukest kummardama. Targad võtavad lausa reisi ette, kingitused kaasas, et minna tähe järgi, mis liigub nende ees, sest kusagil on sündinud kuningas. Päris ebareaalne lugu, kui nii võtta. Aga ega muud seletust siin vist olla saagi, kui et tegemist oli väga võimsa taevavägede sekkumisega, et nad jäid uskuma. Ja et nad kuuletusid.

Niisiis, esiteks ma lähtusin paljuski just ingli kuulutustest, kus maa ja taeva kohtumist tähistasid muusikas fanfaaride signatuurid, millele järgnesid ingli sõnad: ära kardada, ärge kartke! Nii sündisid esimeseks kirjutatud muusikanumbrid ingli kuulutustest: „Sõnumitooja“ I, II ja III.

Siis järgmine rõhuasetus oli Maarja kiituslaulul. Nii noor ja nii süütu ja nii püha. Joosepi laulus on sõnad: kas suudan uskumatut uskuda? Huvitav, kuidas meie endiga oleks – kas suudame alati tajuda Püha Vaimu juhtimist, kas oleme sellele päriselt avatud?

Oluline muusikaline instrumentaalnumber on pealkirjaga „Teekond“. Maarjal ja Joosepil oli vaja teele minna. Täiesti ebasobival ajal. Ka hiljem pidid nad ära minema, lausa põgenema teise riiki. Ei ole meil elus ainult siidine tee jalge all, ei ole. Mõningaid pingelisi harmooniaid on kuulda selles loos.

Nüüd karjased. Vähemalt meie muusikalis on nad lõbusad tüübid. Elu tahab elamist, pidu pidamist ja hea, kui ühtlasi lambadki hoitud saab. Just on lõke üles saanud, kalad tule kohale küpsema säetud, tuju on hea, teeks veidi tantsugi. ja siis äkki... tan-ta-ta-taaa!!! Uus plaan. Au olgu Jumalale kõrges ja rahu maa peal.

Mida muusikali lõpu poole, seda rohkem kerkib esile mõtteid sellest, kuidas väärtustada ja jagada jõulude sõnumit praeguses ajas. Kui näiteks laulda lapsele häällaulu, siis kas "ingliitiivad sahisevad" on vaid

kena kujund või on selle taga palve, et Jumal hoiaks ja kaitseks. Mõtlesin ka sellele, kui paljud praeguse aja inimesed, kasvõi Mustamäe kiriku ümbruse elanikud teavad, et Lunastajaga kohtumine võiks olla nende elusid uueks ja puhtaks muutev kogemus. Et päästev sõnum on Jeesuses – see süütab südames Valguse.

Peeaeagu igas muusikali osas on kohti, kus olen püüdnud vaheldumisi kokku sulatada nii-öelda taevase atmosfääri kõlasid ja maapealseid helisid.

Seda teost kirjutades oli mu soov nii muusika kui ka laulusõnade kaudu esile tuua jõuluimet meie endi ja ka kuulajate südames, et sirutuksime headuse poole, "et palvete jõud sillutaks tee". Et me usuksime ja kuuletuksime ning võiksime üksteisele soovida õnnistavat hingerahu."

Millised on tunded, emotsioonid pärast muusikali esiettekandeid?

„Esimesed emotsioonid olid tõesti ülevad. See on selline rõõm ja tänu, et sõnadest jääb vajaka. Lihtsalt õhkad ja ütled: tänu olgu Jumalale!

Väga suur rõõm on mõelda kõigile neile tõeliselt andekatele inimestele, kes oma vabast ajast nii palju energiat selle muusikali jaoks pühendasid. Ja mis veel olulisem, kõik osalised olid kogu etendusega südamest kaasas ja see jõudis publikuni. Kuulsime nii palju häid ja rõõmustavaid kommentaare. Olulisim oli ehk see, et inimesed ise uskusid neid sõnu, mida nende huuled laulsid ja rääkisid, ja see lõi väga siira ja armastust täis õhkonna.

Ega vist alguses ei osanud keegi arvata, et ühest mõtterraasukesest selline pall hakkab veerema. Kui esimest korda libreto lugemin, oli hoobilt selge, et sellest tuleb ikka üks väga tore lugu. Milline nutikas ingliskeste tekst! Ja kui lustlikke ütlemisi ja samas nii olulisi tarkuseterasid! Rõõm oli ka peapiiskopi kommentaarist, et ajatu jõululugu on seotud nii huvitava ja uudse lähtenurgaga. Ja ta mainis veel poolnaljatamisi, et oleme peaeagu A. L. Weberile silmad ette teinud!

Kui enne viimaseid proove hingeke veidi värises, siis esietenduse ajaks olid paljud mutrikesed võluvael oma kohale loksunud. Eks see ettevalmistusprotsess oli kohati ka pikameelsuse proov, usalduse ja lootuse proov, aga palvetel on teadagi vägi sees ja nii võisime lavale astuda rõõmsate ja julgetena.

Mõlemal korral oli kirikusaal kuulajatest pilgeni täis. Ja milline lummas vaatepilt avanes, kui viimase laulu ajal küünlavalgus liikus tasakesi üle saali ja viimaks säras kirik tuledemeres. Kogu ettevõtmisele vajutas püha ja väärrika pitseri armulauaosadus."

Muusikali libreto kirjutas koguduse juhatuse esinaine Jaana Maria Unga, kes tegi suure töö ka lavakujunduse ja kostüümide valmistamisel ning osales lavastamises.

Küsisin Jaana Maria Ungalt, mis tunne on pärast esietendusi.

„Esietenduste järel oli võimas tunne näha, et plaanid ja proovis katsetatu said laval kokku. Valgus ja helivõimendus andsid palju juurde ning alles esietendusel võis saada aimu etenduse tõelisest ilmast. Minu jaoks möödusid need kaks päeva tohutu kiirusega. Alles viimasel õhtul, kui tehnika ja lava olid koos, sain aru, et ongi juba läbi. Loomulikult andis hea tagasiside positiivse meeleolu ning juba järgmisel päeval hakkasin oma peas läbi mõtlema, kuidas võiks tulevate jõulude ajal midagi juba muuta või lisada. Ma arvan, et seni, kuni see etendus on Mustamäe koguduse repertuaaris, mõtlen ma kuskil kukla taga alati selle peale.”

Mis inspireeris sind kirjutama just niisugust libreto?

„Ma ei ole varem muusikalile libreto kirjutanud, kuid olen keskkoolis teinud ühele muusikalile laulusõnad. Minu jaoks on iga kirjutis justkui peas jooksev filmilint – pean selle esmalt visualiseerima ja alles siis saan kirja panna. Muusikali „Valgus valguses” süžee ja vestlused ilmusid mulle Püha Vaimu abil, kui olin just magama jäämas. Korraga jooksis terve tegevustik silmade eest läbi ning istusingi poole öö ajal arvuti ette ning saatsin esialgsed tekstivisandid Maarja Vardjale teele. Üht-teist sai tekstis hiljem kohendatud vastavalt olukorrale, näitlejatele ning tegevusele. Lubasin muusikali ajal näitlejatel ka veidi improviseerida, et tekst oleks loomulikum ja mugavam. Jõululoo kohta on mõnes mõttes hea muusikalilibreto kirjutada, sest põhiline süžeejoon on Piiblis kirjas. Keerukaks võib osutuda uue vaatepunkti leidmine, kuid õnneks oli mul siinkohal Püha Vaimu abi olemas. Tänu Jumalale meeldis selline libreto ka näitlejatele, muusikutele ja publikule.”

Lavastuse osatäitjatelt küsisin peamiselt, mille poolt on see muusikal nende arvates eriline.

Jüri Liiva (Joosep) on varem mänginud väiksemaid rolle ning peab Joosepi rolli muusikalis kõige tähendusrikkamaks rolliks.

Elina Salumäe (Maarja) leiab, et muusikalis on nii väikseid kui suuri sõnumeid ka tema enda jaoks ning usub, et nii nagu iga inimese elus juhtub imesid, nii ka tema elus. Muusikali juures peab Elina eriliseks, et see

on kogukonna projekt, kõik teevad seda oma vabast tahtest, inimesed teevad kõike hingega, missooni- ja tänutundega.

Teet Rasmus Kauri (Ingel Gabriel) üllatas, et selles muusikalis peab ingel nii palju laval olema ja nii palju laulma. Sõnum “ära karda” on hea sõnum ka täna, mida inimestele edastada. Teet kiidab kõikide vabatahtlike tööd, eriti väikseid ingliseid.

Paul Randrüt (karjane) tsiteerib oma 12-aastast poega, et „oluline oli õhkkond, mida muusikal endaga kaasa tõi”. Paul nautis karjase rolli väga ja leidis, et tulemus oli üllatavalt professionaalne vabatahtlike poolt, kes näitasid üles motivatsiooni ja tahet saavutada lühikese ajaga väga head tulemust.

Auli Tohv (Petlemma naine) ütles, et muusikal on ülendav, uskumatult ilus. Lava taga olles tekkis rahulolutunne, sest lagu puudutas sügavalt.

Imbi Arro (Petlemma naine) imetles proovide ajal südamest andekaid osalejaid meie kogudusest ja mujalt. “Dekoratsioonid, rõivad, libreto, muusika, esinejad... uskumatu lausa, millega inimesed hakkama saavad!”

Muusikali lavastasid Toomkooli õpetaja ja kauaaegne misjonikoori liige Mai-Liis Mäeväli, Jaana Maria Unga ning koguduse õpetaja Tiina Klement.

Mai-Liis Mäeväli aitas leida rollidesse osatäitjaid, sättis liikumist, õige intonatsiooni leidmist. Mai-Liis arvas, et eri huvigrupid ja erinevas vanuses esinejad muudavad muusikali põnevaks ja see pole teatri tegemine, vaid ongi päris...

Tiina Klement ütles peale esietendusi, et muusikali toimumine ja kogu ettevalmistusprotsess oli üks imeline aeg – suur märk Jumala tegutsemisest selles paigas. Issand on tööpoolest meiega! Alguses ei osanud keegi arvata, kui suureks muusikal kujuneb. Tiinal on hea meel, et lisaks kooriliikmetele ja solistidele said paljud koguduse liikmed oma andeid kasutada, sealhulgas lapsed. Kõik sujus suurepäraselt. Lapsed olid väga tublid, kuigi polnud varem sellisel moel nii suure publiku ees esinenud. Koostöö lasvastustiimi, näitlejate ja kooriliikmete vahel sujus lüüdselt. Igaüks tegi oma osa suurest mosaiigist ja kõik toimus. Tiina jaoks on oluline, et inimestele jõuaks südamesse, mida muusika ja tekstide kaudu on tahetud öelda. Tiina usub, et muusikali toimumisega algas koguduse jaoks midagi väga ilusat, millel on suurem tähendus, kui me seda praegu näha oskame.

LEERITUND 4: PATT JA LUNASTUS (6. OSA)

Jaan Lahe

KÄSITLUSI PATUST UUE TESTAMENDI JÄRGSSEL AJAL – APOSTLIKEST ISADEST KUNI 20. SAJANDI TEOLOOGIANI

Uuele Testamendile vahetult järgnenud ajal, mida esindavad nn apostlike isade kirjutised (nimetus tuleneb sellest, et neid varaseid kristlikke autoreid väljaspool Uut Testamenti peeti apostlite õpilasteks), sai valdavaks arusaam, mida esindab Vana Testament – patt on mingi konkreetne tegu, mis on vastuolus Jumala seadusega ning seetõttu ei räägi nn apostlikud isad mitte patust, vaid pattudest (mitmuses). Apostlike isade teosed sisaldavad ka loetelusid pattudest, mis meenutavad juba Pauluse kirjadestki tuntud „pahede katalooge“, ent apostlikel isadel puudub läbimõeldud käsitlus patust kui sellisest, mida me nägime eespool Paulusel ja Johannesel.

Esimese süstemaatilise käsitluse patust Uue Testamendi järgsel ajal sõnastas lääne kirikus Tertullianus, kes väidab, et inimkonna põhipatt on ebajumalateenistus (ld *idololatria*), millest kasvavad välja kõik teised patud. Ent Tertullianus ei samasta pattu üksnes teatud tegudega, vaid mõistab seda seisundina, mis puudutab kogu inimloomust. Ta räägib „(inim)loomuse rikutusest“, mida ta seletab oma õpetusega inimhinge päritolust. Tertullianuse järgi tekkib inimese hing tema vanemate hingest ning kuna kõik inimesed põlvnevad Aadamast ja Eevast, on nende hinged viimselt alguse saanud esimese inimpaari hingedest. Ta on veendunud, et Aadama langusest saadik on kalduvus patustada saanud omaseks kõigile inimestele. Taoline kalduvus peitub inimese hinges kui himu, mida aga Tertullianus ei seosta eriliselt seksuaalsusega, nagu teeb seda hiljem Augustinus, vaid mõistab seda kui himu patustada ehk eksida Jumala seaduse vastu. Seepärast ei saa nõustuda Horst-Georg Pöhlmanniga, kui ta väidab, et Tertullianusel on juba olemas pärispatuõpetus. Tertullianus ei väida nimelt kusagil, nagu oleks inimene juba sündides patune – tal on üksnes kalduvus patustada, mis pole aga samane patu kui sellisega. Seepärast arvas ta, et lapsed on patust puhtad ehk süütud ja lapsepõlv on „süütu iga“. Kuna tollases kirikus rõhutati, et ristimises toimub pattude andeksandmine, ei pooldanud Tertullianus laste ristimist. Ta uskus ka vabasse tahtesse ja oli veendunud, et kui seda toetab Püha Vaim, suudab inimene patustamisest hoiduda. Tertullianuse patukäsitlus erineb silmatorkavalt tema kaasaegsete omast selle poolest, et ta näeb patus eeskätt seisundit, mitte ühte või teist konkreetset tegu. Tollases kirikus käsitleti pattu eeskätt ühe või teise teona ning tavapäraselt liigitati patte kergemateks ja raskemateks, andeksantavateks ja andeksantamatuteks. Viimasteks peeti ebajumalateenistust, mõrva ja abielurikkumist. Tertullianus ei ole sellise pattude liigitamisega nõus, olles seisukohal, et kõiki patte tuleks võtta võrdselt tõsiselt.

Patust kui kosmilisest väest, mis valitseb inimkonna üle, rääkis Uue Testamendi järgsel ajal ühena esimestest kristlike apologetide hulka kuuluv Sardese piiskop Meliton (surn u 180), kes seostas seda, nagu Pauluski, Aadama langusega. Melitoni arvates on inimese kalduvus patule saadud Adamalt koos surmaga otsekui pärand (kr *kleronomia*). Ent ka siin ei ole veel tegemist pärispatuõpetusega, sest Aadama languse tagajärjeks ei pidanud Meliton inimloomuse totaalset rikutust, mis päranduks vanematelt lastele, vaid üksnes kalduvust patustada. Nii mõistsid seda lisaks Tertullianusele ja Melitonile veel ka näiteks Eirenaios, Kartaago piiskop Cyprianus, Aleksandria piiskop Athanasios (296-373), kreekakeelsele kloostrikorraldusele aluse pannud Väike-Aasia teoloog Basileos Suur (330-379) ning Antiookiast (Süüria) pärinev Konstantinoopoli peapiiskop Johannes Kuldsuu (349-407). Idakirikus õpetust pärispatust ei tekkinudki – siin jäi valitsema arusaam, et sünnipärane on üksnes inimese kalduvus patustada.

Omaette teema, mille üle varakristlikud teoloogid arutasid, oli Vana Testamendi nn „pattulangemisloo“ tõlgendamine. Et selles loos kirjeldatud sündmuse tulemusena muutus inimese algseisund, selles olid kõik teoloogid üksmeelsed. Eirenaiose järgi tõi pattulangemine lisaks kalduvusele patustada ja surmale kaasa ka inimese „jumalasarناسuse“ kaotamise ning tema „jumalanäolisuse“ kahjustumise. Teoloogid olid aga eri meelt järgmises küsimuses: milles seisnes esimeste inimeste üleastumine. Aleksandrias tekkis juba 2. sajandil arusaam, mille järgi esimeste inimeste patt seisnes nende seksuaalvahekorras, mille Jumal oli neile keelanud. Madu, keda seal samastati saatanaga, peeti selleks, kes ärgitas seksuaalvahekorda astuma. Inimesed olevat langenud omakorda mõistusetu loomade tasemele. Selle tulemusena aeti nad välja paradiisist, mida kujutleti maa peal asuva paigana, ning inimeste vaimsed, valgusesarnased ihud kaeti „lihaga“. Nii tõlgendasid mõned varakristlikud Egiptuse kirjaseletajad 1Ms 3:21 mainitud inimeste riietamist nahkrõivastesse. Omandades alles nüüd maise ihu, sai inimestele osaks ka viimase juurde kuuluv surelikkus. Askeetlik, seksuaalsusevaenulik hoiak on taolise pattulangemisloo tõlgenduse puhul ilmne ja kindlasti ei anna see edasi loo algset tähendust. Kuigi kujunev enamuskirik ei võtnud sellist pattulangemisloo tõlgendust omaks, võib patu ja seksuaalsuse seost näha mitmel varakristlikul autoril, kellest kõige silmapaistvam on kahtlemata kirikuisa Augustinus. Teda võib pidada pärispatuõpetuse loojaks.

(järgneb)

LASTE JA NOORTE JÕULUPEOD

Fotod: Ülle Reimann

21. detsembril oli koguduses rõõmuküllane päev. Kahel erineval ajal tulid kogudusse meie kõige nooremad, et koos laulda, panna oma teadmisi proovile põnevas viktoriinis ning muidugi ei puudunud etteasted ja kingitused.

ELURÕÕMSATE JÕULUPIDU

Imbi Arro

Aasta on olnud küllaltki keeruline ja ebastabiilne. Ära on jäänud ka mitmed elurõõmsate kohtumised. Otsustasime aga, et detsembris tuleme igal juhul kokku, laulame jõululaule ja katame laua.

Meie kokkusaamised on tavapäraselt olnud kuu kolmandal neljapäeval, ja nii oli seegi kord. Kohale tulid meie seltskonnast kõik, keda tervis lubas.

Nagu alati, alustasime palvega, milles tänasime Jumalat hoidmise eest ja palusime tervist neile, kel sellega muret.

Pärast esimest laulu, mis oli kõigi lemmik "Püha öö", mõtisklesime selle üle, kuidas Jumal hoiab armastuse läbi oma loodud.

Seejärel jätkasime jõululauludega. Igaüks sai valida oma lemmiku.

Ülle andis teada, et tema kätte on jäetud midagi jõuluvanalt. See sobis hästi, sest meil oligi kavas kirjutada üks ühine pikem jõululuuletus. Iga osaleja kirjutab minimaalselt ühe rea ja saatis paberi edasi oma naabrile, kes jätkas kirjutatut. Alguse tegi Ester, kes kirjutab "Sära, jõulupäike, sära!", mida naaber jätkas "Ära iial väsi ära!". Ja nii oligi ringi lõpuks valge paber täitunud kenade luuleridadega. Nüüd olid kõik oma kingikotikesed ausalt välja teeninud ja võisid need kätte saada ning sisse piiluda. Neile, kes seekord kogudusse tulla ei saanud, lubati kingid kohale viia.

Oligi käes aeg asuda laua taha, kus juba ootasid nautimist mitmesugused soolased ja magusad suupisted.

MEELETU DYMPHNA JÄRELE

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Elas kord Iirimaal ilus ja vaga printsess Dymphna. Kui ta oli 14-aastane, suri tema ema. Kuninga lein oli sügav. Lõpuks nõustus ta uuesti abielluma, kuid abikaasa pidi olema sama ilus kui eelmine. Kord märkas kuningas, et tütar meenutas üha enam oma ema... Kui Dymphna isa plaanidest teada sai, põgenes ta Geeli linna praeguses Belgias. Seal rajas ta varjupaiga vaestele ja haigetele. Kuninga agendid jõudsid aga põgeniku jälile. Dymphna keeldus siiski abielust ning keevaline kuningas lõi mõõgaga tütre pea maha. See olla juhtunud 7. sajandil.

Pühakutega on aga nii, et nende raske elu ja surm ei lähe tühja. Dymphnaga hakati seostama imelisi tervenemisi meelegaigustest ning temast sai meelegaigustega inimeste kaitsepühak. Geeli kirikusse, kuhu on sängitatud Dymphna säilmed, hakkas tulema üha rohkem abipalujaid. Kohalikud elanikud majutasid neid oma kodudes.

Möödunud aastal sai Dymphnagaja tema mõjuga meie ajale lähemalt tutvuda näitusel "Meeletu Dymphna järel" Niguliste muuseumis. Belgia suurimast erakogust oli siia vaatamiseks toodud värskelt konserveeritud altarijetaabel märterpühakust – õigemini selle allesjäänud seitse tahvlit.

Retaabli maalil 16. sajandil Geeli lähedal asuva kloosterkiriku tellimisel Goossen van der Weyden.

Keskaegse kunsti keeles räägivad maalid tahvlitel loo Dymphna traagilisest elust. Andekas audiogiid aitas selle tõlgendada meile arusaadavamaks.

Kui keskaegsed pühakulood võivad jääda mõneti kaugeks, siis vaimse tervise ja naiste õiguste teemad on olulised ka tänapäeval.

Näitusel oli veel teinegi tahvlite rida – videoportreedega.

Geelis jätkub vana traditsioon pakkuda kasuperedena kodu meelegaigustega inimestele, et anda neile võimalus elada oma võimete kohaselt normaalset elu. Videotes rääkisid nii kasupered kui ka nende hoolealused. Mulle jättis sügava mulje kohalike tõelise kristliku armastuse väljendus – näha Jumala palet igas ligimeses.

Püha Dymphna, vaimselt vaevatud abistaja, palu meie eest. Püha Dymphna, meelegaigustega olivate lojutaja, palu meie eest...

TÄNU- JA EESTPALVED

Tähetargad kuulasid kuninga jutu ära ning asusid teele. Ja vaata, täht, mille tõusmist nad olid näinud, käis nende eel, kuni jäi seisma selle paiga kohale, kus oli laps. Mt 2:9

PALVE

Jumal, meie taevane Isa, Sinu täht juhatab Hommikumaa targad sõime juurde ja Sa ilmutasid neile oma Poega. Juhi ka meid, nii et me usus Tema kui oma Issanda ära tunneme ja seeläbi viimaks Sinu kirkust näeme.

TÄNUPALVED

Armas Jumal! Tänu sulle, et Sa oled saatnud inimkonnale oma Poja, et meil on ka tänasel päeval võimalik Tema eeskujule järgneda, nii et meie hing saab täidetud rõõmu ja rahuga sellel teekonnal!

Armas Jumal! Tänu Sulle muusikali "Valgus valguses" eest. Tänu Sulle, et Sa autoreid, lavastajaid ning kõiki osatäitjaid nii imeliselt inspireerisid jõuluevangeeliumi kuulutamisel!

Armas Jumal! Tänu sulle kõikide toredate inimeste eest, keda Sa meie kogudusse oled juhatanud!

EESTPALVED

Palume Sind, Issand, anna algaval aastal igale inimesele uut lootust, Sinu imelise juhatuse äratundmist ning pealehakkamist ning tahet sellele järgneda!

Taevane Isa, palume Sinu hoidvatesse kättesse meie koguduse ja kõik koguduses käivad inimesed ning kiriku ehituse! Hoia meid kõiki ja koguduse kokkusaamisi ka läbi selle aasta! Pane oma tervendavad käed nende peale, kes on haiged!

Armas Jumal! Aita meil kõigil vaimulikult, Sinu tundmises ning armastuses kasvada, nii et Sinu armastuse valgus jõuaks paljude inimesteni!

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisi.

Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.

ELIISABET JA SAKARIAS

Natuke aega enne seda, kui sündis **Jeesus**, ilmus ingel **Gabriel** Sakariase- nimelisele mehele. **Sakarias** oli **Juuda** linnas **preester**. Ta armastas Jumalat ja elas usatavalt kõikide Issanda käskude järgi. Kord, kui Sakarias oli templis tööl, ilmus talle **ingel**, kes ütles: „Ära karda, Sakarias. Su palveid on kuulda võetud. Su **naine** Eliisabet toob sulle ilmale poja.” See uudis oli Sakariasele nii ootamatu ja uskumatu, sest nad olid mõlemad naisega kaua aega palunud, et neist saaks lapsevanemad, kuid seda polnud juhtunud. Ja nüüd olid nad juba vanad inimesed. Tol ajal oli suur häbi, kui naine ei saanud abielus olles lapsi.

Sakarias ei suutnud esialgu Jumala ingli kuulutust oma erilise poja sünnist uskuda ja jäi seetõttu tummaksi! Ingel ütles ka, mis lapsele tuleb nimeks panna, ja kuulutas, et paljud inimesed pöörduvad tänu temale Jumala poole. Ja ime sündis ning **Eliisabet** jäigi lapseootele.

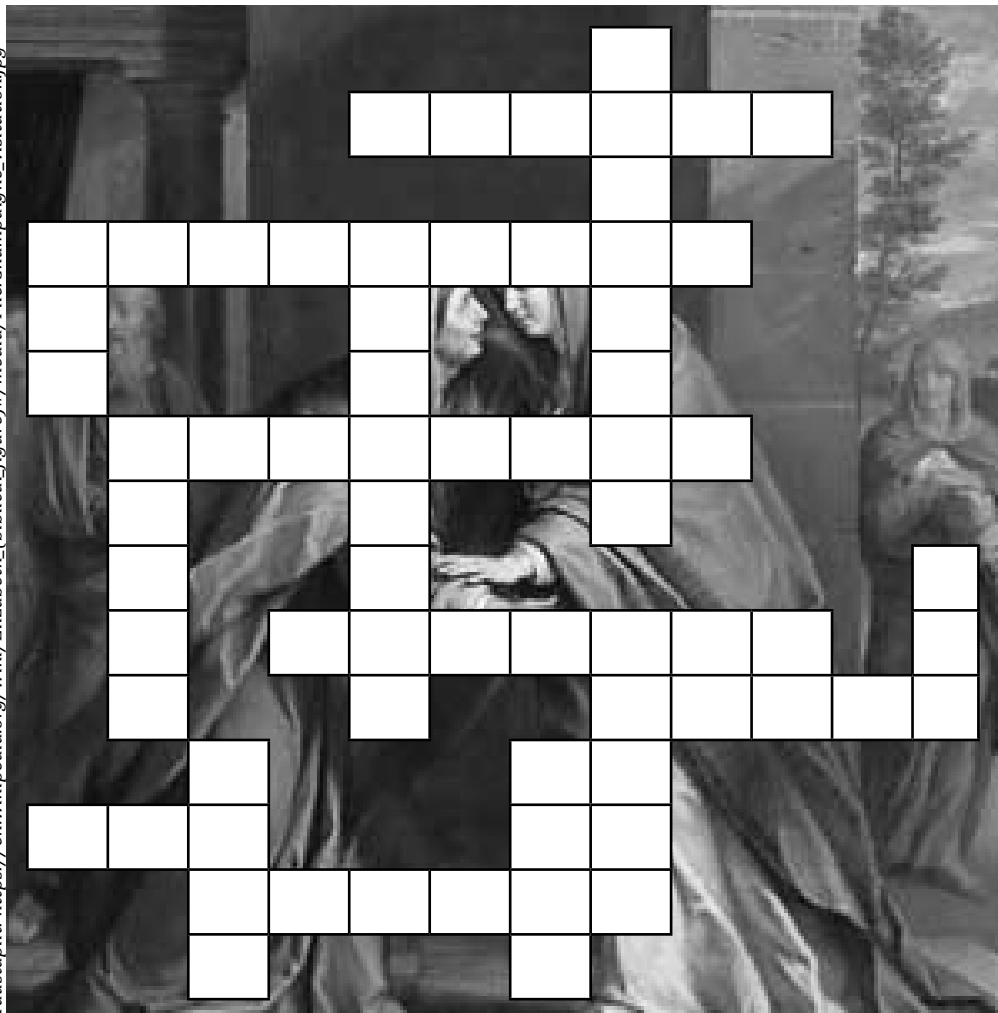
Umbes kuus kuud peale ingli külaskäiku ja Eliisabeti rasedumist, tuli neile külla veel üks noor naine, kes oli samuti pärast ingli kuulutust lapseootele jäänud. Tema oli **Maarja**, Jeesuse **ema**! Eliisabet ja Maarja olid sugulased, kuigi **Piibel** täpselt ei ütle, mis see sugulusside oli. Kui Maarja kohale jõudis, siis **laps** Eliisabeti kõhus hüppas tervituseks ja Eliisabet mõistis, et ka Maarja laps ei ole tavaline, vaid väga õnnistatud. Kui Eliisabeti ja Sakariase **poeg** oli sündinud ning oli aeg poisile nimi panna, siis külalised arvasid, et poeg saab **isa** nime, kuid Sakarias kirjutas, et poisi nimeks peab saama **Johannes**. Selle sõnumi järel sai Sakarias taas kõnevõime tagasi ja ta tänas ning ülistas Jumalat selle suure **ime** eest.

Mida tahab Jumal meile selle loo kaudu öelda? Mida ütleb see lugu Jumala kohta? Kirjuta oma mõtted üles ja saada need Marisele!

Värvipilt: <http://www.coloringbook4kids.com/2012/10/virgin-marie-visit-to-elizabeth.html>

Taustapilt: [https://en.wikipedia.org/wiki/Elizabeth_\(biblical_figure\)#/media/File:Champaigne_visitation.jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Elizabeth_(biblical_figure)#/media/File:Champaigne_visitation.jpg)

RISTSÖNAS tuleb asetada tekstis rasvaselt märgitud üksikud sõnad ruutudesse vasakult paremale või ülevalt alla.

Tähelepanu! Üks rasvaselt märgitud sõna ei leia kohta ristsõnas ja see sõna ongi **vastuseks**:

_____

KUUKAVA JAANUAR 2022

Jumalateenistus armulauaga

pühapäeviti kell 15

Perejumalateenistus armulauaga

kuu esimesel pühapäeval (09.01 ja 06.02) kell 12

KOGUDUSES TOIMUB:

T 11.01 kell 18.30 Dr Jaan Lahe järeleleritund "Mida teame algkristlusest?", osa 2

P 16.01 kell 12 Lastekirik

N 20.01 kell 12 Elurõõmsad ja tegusad

L 22.01 kell 16 Noorteõhtu

P 23.01 kell 12 Lastekirik

N 27.01 kell 18.30 Dr Jaan Lahe piibliseminar " Õndsad on need, kes on Vaimus vaesed"

R 28.01 kell 19 Palvus Taizé lauludega

P 30.01 kell 12 Mudilaskirik

Eine Piibli ja palvega teisipäeviti,

kell 12 kiriku koristamine, kell 13.30 palvus ja kerge eine.

*Õnnitlemes
sünnipäeval!*

04.01 Maris Kuldkepp

04.01 Aivar Suur

05.01 Raiko Roosmann

14.01 Maire Kattel

15.01 Eva Uri

16.01 Maimu Kaljulaid

21.01 Kersti Vaarik

23.01 Aivar Joon

24.01 Robert Krismo Gross

29.01 Laura Kern

31.01 Herta Tõnso

Õnnitlemes!

2021. aastal ristiti:

Erki Pärna

Renee Pärna

2021. aastal said leeriõnnistuse:

Elis Maria Kreutzvald (sh ristiti)

Martaliis Kuslap

Mai-Liis Malm

Kristel Mägedi (sh ristiti)

Aare Pärna (sh ristiti)

Maarja Vardja

Issand, valgusta mu teed

ja luba mul olla lambiks,

mis näitab Sinu Sõna valgust

minu tegudes ja sõnades.

Aamen.

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@hotmail.com; tel: 5373 0718

JAAN LAHE – koguduse abiõpetaja, teoloogiadoktor; e-post: usundiurija@gmail.com; tel: 516 7724

ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029

IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970

Lastetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863

Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus

Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814

Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: www.mmmk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: A. H. Tammsaare tee 89, II korrus; avatud E-R 10-18, L 11-15, P suletud.

e-post: magdapood@gmail.com; tel: 600 2222; Facebook.com/magdapood

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**